

Bogár László: Töprengések 1956 ürügyén

2015 október 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

De mit kellene megtanulnunk 1956 javarészt még ma is feltáratlan történeté?l?

Érdemes lenne eltöprengeni például azon, hogy az 1944 és 1992 közötti negyvennyolc év összesen négy,

egyenként tizenkét éves ciklusból épül fel, amelynek csomópontja 1944, 1956, 1968, 1980 és 1992. A két végpont világos, 1944-ben megszületik a globális hatalmi egyezség arról, hogy a szocializmus nev? pusztító er?t rászabadítják Kelet-Európára, 1992-re pedig lezajlik ennek végleges visszavonása. (Aztán újabb tizenkét év múlva, 2004-ben lezajlik az újgyarmatosítás az uniós tagsággal, és a jelek szerint 2016-ban jöhet az újabb összeomlás a fegyverként használt bevándoroltatással.) A két végpont között (1956, 1968, 1980) a Magyarországon, Csehszlovákiában és Lengyelországban lezajló események egy tesztsorozat részei, amelyben a világ „nem létez?” urai arra kíváncsiak az egyes minták vizsgálatával, hogy kell?en szétroncsolt állapotban vannak-e már ezek a társadalmak ahhoz, hogy a globális kapitalizmus rendszerébe még annál is rosszabb gyarmati pozícióba legyenek visszaillesztheth?k, mint amilyenben 1945 el?tt voltak.

Az, hogy „engedték megtörténni” ötvenhatot, ugyancsak ezt segítette el?. Ehhez persze az a cinikus hamis felbiztatás is kellett, aminek a világon semmilyen valóságos alapja nem volt. A világ urai megdöbbenve vették tudomásul, hogy a magyar társadalom lelki, erkölcsi és szellemi értelemben egyáltalán nincs még kell?en szétvert állapotban. Hogy néhány nappal azután, hogy a terror megsz?nt, tehát szinte pillanatok alatt kezébe vette a saját sorsát, megszervezte méltóságteljes, emberséges életét.

Azt is világossá tette, hogy a kapitalizmust és a szocializmust ugyanabban a végzetesen hibás síkban adott egyaránt hamis válasznak tartja, és nem harmadik utat akar, hanem a harmadik dimenzióban „az ég felé”, a szakrális egyensúly helyreállításával képzeli el a jöv?jét. Ez azonban nyílt kihívás volt a világ nyugati és keleti urai felé egyaránt, így aztán közös er?vel igyekeztek megsemmisíteni, majd meghamisítani mindkét oldalon. És ebben a félrevezetett, cserbenhagyott helyzetünkben nem maradt más, mint amit Oswald Spengler fogalmaz meg a legdrámaibb módon: „Ebben az id?ben születtünk, és bátran meg kell járni utunkat. Nincs más lehet?ség, mint helyünkön kitartani, remény nélkül, a megmenekülés hite nélkül.” Ezt értették meg 1956 h?sei.

A második teszt 1968-ban Prágában már biztatóbb volt a világ urainak, ott és akkoriban már kapitalizmust akartak, és gyaníthatóan nemcsak a csehek, hanem a térség más népei is. De ez még „szociálisan érzékeny”, európai „jóléti” kapitalizmus akart lenni, márpedig a világ urai azt az állapotot vágyták, amelyben az ultraliberális globális kapitalizmus engedelmes munkaerejévé és fogyasztójává válik a térség népe.

Bármilyen megrendít? is ezzel szembesülni, 1980-ban a lengyelek már erre vágytak, így valójában a „rendszerváltás” nev? projekt már akkor megindulhatott volna, és az, hogy nem indult meg, annak köszönhet?, hogy a szovjet birodalmi elitek akkor még nem akarták „ingyen visszaadni” a térséget. Ne felejtsük el, hogy tele voltak pénzzel az olajárrobbanás miatt, és az iráni fordulat igen jelent?sen rontotta az amerikai birodalom stratégiai pozícióit. És hogy bizonyítsa erejét, a szovjet birodalom Afganisztán megszállásával jelezte, hogy meg sem áll majd a szaúdi olajmez?kig. De végül totális zsákutcába jutott, és aztán már csak arra kapott garanciát, és –mint napjainkban kiderülni látszik – azt is csak átmenetileg, hogy a bels? gyarmatai, a volt szovjetköztársaságok feletti informális hatalmát azok formális szuverenitása ellenére megtarthatja.

És ha mindezek nyomán megpróbáljuk összefoglalni, hogy mire taníthatna minket 1956 emléke, akkor a legf?bb tanulságot a költészet segíthet megérteni. Gérecz Attila költ? a forradalomban, 1956. november 7-én halt h?si halált. A váci fegyházból 1954-ben szökött meg, bár a Duna-parton egy rend?r elfoghatta volna, de végül futni hagyta. Ezt a feszült pillanatot örökítette meg versében: „Csak álltunk némán, a rend?r meg én, mint két pisztolyként egymásra fogott magyar”. Ennél pontosabban és drámaibban nem lehet megfogalmazni 1956 üzenetét. A nemzet egysége ez az üzenet.

Gyönyör? nyelvünk szépen leírja ezt, egység csak úgy jöhet létre, ha eloszlik minden kétség, így lesz az egység többség. A hitre épül? tudás, bátorság és becsület az, ami összetart. Erre építve kell tehát szövetséget teremtenünk, méghozzá három szinten egyszerre. A nemzeten belül, a térség sorstárs országaival és a globális térben egyaránt. Újra háború van, Jalta globális egyezsége halott. A globális hatalmak tektonikai törésvonalain fekszünk, és óriási józanságra van szükségünk, hogy elkerüljük a harmadik nemzeti katasztrófát. Ma már mi is látjuk azt, amit 1956-ban a magyarok többsége megértett. Hogy pisztolyként egymásra fogva, hamis törésvonalak mentén szétdarabolva esélytelenek vagyunk. Ha mindig követjük a „nem létez?” világer? stratégiáját, és egymást öljük halomra, ahelyett, hogy egyesült er?vel vele szállnánk szembe, elvesztünk, és Mohács és Trianon nyomán jön a harmadik, ma még ismeretlen nev? végzetes nemzeti tragédia.

Ezt kell megakadályoznunk, ez 1956 igazi üzenete a mai magyarság számára. Reménykedjünk benne, hogy meg is értjük ezt az üzenetet.

www.magyarhirlap.hu - Bogár László

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló